

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov JUDr. Aleny Priellovej a JUDr. Š. Šatku v právnej veci žalobcu: **I. J. B.**, D., Košice, zastúpeného JUDr. P. P., advokátom so sídlom L., 040 11 Košice, proti žalovaným v 1. rade: **M. H.**, IČO: X., v 2. rade: **M. M.**, IČO: X., zast. JUDr. M. B., advokátom so sídlom A., X. a v 3. rade: **M. S.**, IČO: X. zast. JUDr. J. H., advokátom so sídlom Komenského 2791/35, 069 01 S., **o zaplatenie 2 814,98 Eur (84 804 Sk)**, na odvolania žalovaného v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. decembra 2007 č. k. 10 Cb 2242/95-275 a proti uzneseniu zo dňa 13. februára 2008 č. k. 10 Cb 2242/95-280, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. decembra 2007 č. k. 10 Cb 2242/95-275 v napadnutej časti vo vzťahu k žalovanému v 1. rade **p o t v r d z u j e**.

Napadnuté uznesenie zo dňa 13. februára 2008 č. k. 10 Cb 2242/95-280 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho advokáta 117,54 Eur (3 541 Sk) náhrady trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 84 804 Sk a nahradiť mu trovy konania vo výške 22 276 Sk na účet právneho zástupcu. Žalovanému v 1. rade zároveň uložil povinnosť zaplatiť na účet krajského súdu 5 600 Sk z titulu znalečného, žalobcovi vrátil preddavok na trovy znaleckého dokazovania 5 000 Sk a voči žalovaným v 2. a 3. rade žalobu zamietol a nepriznal im náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplata 84 804 Sk za údržbu a revízie plynových zariadení špecifikované vo faktúre č. 0890 Br z 29. 10. 1990. Vykonanie prác a správnosť fakturovanej ceny potvrdil na faktúre riaditeľ pôvodne žalovaného, O., š. p. H., I. M. T.. Pretože žalovaný v konaní namieta nesprávnu fakturáciu, súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie. Podľa záverov znaleckého posudku vypracovaného prof. I. J. Ď., PhD., znalcom z odboru účtovníctvo a daňovníctvo, vyplynulo, že všetky fakturované položky sú v súlade s platnými cenovými predpismi v roku 1990. Žalovaní nevzniesli námietky voči záverom znaleckého dokazovania, súd teda musel riešiť iba otázku, na ktorého zo žalovaných v 1., 2. a 3. rade, ako právnych nástupcov dňom 01. 06. 1992 zaniknutého pôvodného žalovaného, prešla povinnosť pohľadávku zaplatiť. S odkazom

na ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 518/1990 Zb. a bod 3 písm. c/ Záverečného delimitačného protokolu o rozdelení majetku, pohľadávok a záväzkov, pracovnoprávných vzťahov a jednotlivých prevádzok O., š. p. H. z 15. 10. 1992 dospel súd k záveru, že ide o záväzok žalovaného v 1. rade, keďže je obcou, na území ktorej mal zaniknutý štátny podnik svoje sídlo. Voči žalovaným v 2. a 3. rade preto žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 22 276 Sk a žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich včas nevyčísľili.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v 1. rade odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že s týmto rozhodnutím, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesúhlasí. Namieta, že súd priznal žalobcovi uplatnený nárok na základe znaleckého dokazovania, ktoré potvrdilo

správnosť fakturovanej sumy, odvolateľ ale v konaní nenamietal správnosť fakturácie, ale vykonanie jednotlivých položiek, ktoré sa pri prevádzkovej revízii plynových sporákov nevykonávajú. Konkrétne neoprávnené položky sú špecifikované v znaleckom posudku vypracovanom znalcom I. Š. I. dňa 28. 01. 1991 pre pôvodne žalovaného. Súdom nariadené znalecké dokazovanie nebolo potrebné, pretože cenotvorba nebola medzi účastníkmi sporná. Nemôže byť pritom rozhodujúce, že pracovník žalovaného I. M. T. potvrdil vykonanie prác, keďže zrejme so žalobcom nechodil po jednotlivých bytoch a v konaní vypočutý nebol. Rovnako nesúhlasí s tým, že mu bola uložená povinnosť zaplatiť celú sumu a voči žalovaným v 2. a 3. rade bola žaloba zamietnutá. Z bodu 3, písm. c/ Záverečného delimitačného protokolu nevyplýva záver súdu o prechode predmetného záväzku iba na žalovaného v 1. rade, ale aj tu mal byť rešpektovaný princíp percentuálneho podielu, ako je uvedený v Zásadách delimitácie O., š. p. H., t. j. 57% : 13% : 30% vo vzťahu k jednotlivým právnym nástupcom.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za neopodstatnené. Odvolateľ v ňom neuvádza žiadne nové skutočnosti ani okolnosti, ktoré by mohli odôvodňovať zmenu alebo zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Navrhuje preto rozsudok v celom rozsahu potvrdiť ako vecne správny a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci a paušál v celkovej výške 3 541 Sk.

Uznesením zo dňa 13. februára 2008 č. k. 10 Cb 2242/95-280 súd prvého stupňa opravil prvý výrok svojho rozsudku tak, že žalovaný v 1. rade je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 22 276 Sk. Rozhodol tak s odôvodnením, že v písomnom vyhotovení rozsudku došlo k chybe, keď v ňom namiesto sumy 22 276 Sk bola uvedená 0 Sk. Táto oprava je v súlade s odôvodnením rozsudku, pretože trovy žalobcu pozostávajú zo súdneho poplatku 1 698 Sk a trov právneho zastúpenia v celkovej výške 20 578 Sk, ako boli včas vyčíslené.

Aj proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v 1. rade odvolanie, v ktorom namietal, že s výškou trov konania a s povinnosťou ich úhrady iba odvolateľom nesúhlasí. V ostatnom zotráva na skôr podanom odvolaní proti rozsudku vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie ceny za žalobcom vykonanú údržbu a revíziu plynových sporákov a zariadení, ktoré vykonal na základe objednávky pôvodného žalovaného č. 103/10/90 zo 17. 10. 1990, a ktoré fakturoval faktúrou č. 08 80 Br z 29. 10. 1990 na celkovú sumu 84 804 Sk. Súd prvého stupňa žalobe v celom rozsahu vyhovel voči žalovanému v 1. rade, ktorý v odvolaní namietal jednak výšku priznanej pohľadávky a jednak záver súdu, že by malo ísť iba o jeho záväzok.

Pokiaľ ide o výšku predmetnej pohľadávky, išlo o zaplatenie ceny za údržbu a revíziu plynových zariadení, ktorú žalobca vykonával bez písomnej zmluvy, len na základe objednávky v znení: „Objednávame si u Vás údržbu a revíziu plynových sporákov – zariadení.“ Keďže objednávka bola vystavená 17. 10. 1990, aj práce boli vykonané v tomto roku, išlo o zmluvný vzťah, ktorý sa ešte spravoval ustanovenia Hospodárskeho zákonníka v znení zákona č. 103/1990 Zb. Podľa tejto právnej úpravy, hospodárska zmluva mohla vzniknúť (ak to nevyučovala povaha záväzkov) aj poskytnutím požadovaného (objednaného) plnenia, ak ho odberateľ bez zbytočného odkladu neodmietol (§ 153 ods. 2 písm. b/ Hosp. zák.). Podľa názoru odvolacieho súdu tento režim platil aj v prejednávanej veci, keďže išlo o zmluvu podľa § 356 HZ o iných prácach a výkonoch, kedy záväzok dodávateľ bol splnený vykonaním požadovaných prác, v tomto prípade údržby a revízie plynových zariadení v bytových domoch. Vykonanie fakturovaných prác potvrdil odberateľ na Súpisoch vykonaných prác, ktoré boli doložené k faktúre, pričom znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že vykonané práce boli fakturované v súlade s platnými cenovými predpismi. Hospodárska zmluva teda vznikla na celý rozsah vykonaných prác a ich odberateľovi vznikla povinnosť za ne v celom rozsahu zaplatiť. Odvolací súd preto považuje námietku ohľadne neprimeranej výšky uplatnenej pohľadávky za neopodstatnenú.

Druhá námietka odvolateľa sa týkala otázky, na ktorého z troch právnych nástupcov (resp. ich nástupcov) pôvodne žalovaného štátneho podniku Okresná B. H., ktorý zanikol v priebehu konania výmazom z obchodného registra ku dňu 01. 06. 1992 bez likvidácie, uplatnená pohľadávka prešla. Tu treba vychádzať zo Záverečného delimitačného protokolu o rozdelení celkového majetku, pohľadávok a záväzkov, pracovnoprávných vzťahov

a jednotlivých prevádzok O., š. p. H. zo dňa 15. 10. 1992. Išlo o právne nástupníctvo troch novovzniknutých organizácií – B., o. p. H., M., o. p. M. a V., bytové hospodárstvo S., ktorých právnymi nástupcami sa následne stali ich zriaďovatelia, žalovaný v 1. až 3. rade. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa,

že v danom prípade išlo o práce spadajúce pod neinvestičné dodávky, ktoré boli podľa bodu 3 písm. c/ delimitačného protokolu po dohode delimitované na B. H., takže v súčasnosti je nositeľom tohto záväzku žalovaný v 1. rade. Percentuálne delenie podľa bodu 5 písm. i/ protokolu, na ktoré poukazuje odvolateľ, sa podľa názoru odvolacieho súdu na tento záväzok nevzťahuje, pretože v tomto bode sú riešené budúce záväzky.

Vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, aj vec správne právne posúdil, preto jeho rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti vo vzťahu k žalovanému v 1. rade ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil. Platí to aj pre napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa iba opravil podľa § 164 O. s. p. zrejmu nesprávnosť pri priznanej náhrade trov konania žalobcovi, pretože tento ich vyčíslenie predložil včas.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu voči žalovanému v 1. rade, a to v uplatnenej výške za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

P o u č e n i e : Protí tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. februára 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.